

Såfremt arbejdstilsynet ikke har indvendinger, sker der for så vidt angår dampkedler og trykbeholdere en egentlig konstruktionsgodkendelse baseret på beregninger ud fra de forelagte tegninger m. v. Godkendelse af styrt sikre førerværn til traktorer og motorredskaber er typegodkendelser, som sker på grundlag af afprøvning på Statens Redskabsprøver eller tilsvarende udenlandsk prøveanstalt. For så vidt angår elevatorer og kraner foretager arbejdstilsynet kun tov-beregninger, og såfremt en særlig godkendelse ønskes, sker den i form af en udtalelse om, at arbejderbeskyttelseslovens krav er opfyldt.

Almindelig lov § 11, stk. 2, indeholder en hjemmel til, at arbejdsministeren kan kræve godkendelse af planer til ny- eller ombygninger, hvor der foreligger særlig ulykkes- eller sundhedsfare. Der er dog ikke hidtil gjort brug af denne bemyndigelse.

Rent faktisk indhenter arkitekter m. fl. imidlertid arbejdstilsynets udtalelse efter § 11, stk. 1, med hensyn til planer for størstedelen af erhvervsbyggeriet. Udtalelsen går ud på, at arbejdstilsynet intet har at bemærke til de forelagte planer, idet arbejdstilsynet i visse tilfælde, f. eks. med hensyn til fjernelse af sundhedsskadelige dampe, dog forbeholder sig ret til at bedømme effektiviteten af ventilationsanlægget i drift.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 46.

Spørgsmål 44:

ad § 40 sammenholdt med § 38 (og §§ 44 og 42).

Eventuelt ændret formulering af § 40 bedes overvejet med henblik på at undgå forflygtigelse af ansvaret efter § 38.

Svar:

Ved udarbejdelsen af forslaget har det som nævnt i de almindelige bemærkninger side 16 været et hovedhensyn at få uheldige arbejdsmiljøforhold forebygget på det tidligst mulige tidspunkt. Derfor lægges der så stor vægt på planlægningsfasen, f. eks. ved § 9, stk. 4, om sikkerhedsgrupperne og -udvalgenes deltagelse i planlægningen, og § 33 om de projekterendes ansvar.

§§ 38-40 indeholder regler om planlægning vedrørende arbejdets udførelse. Der gives først i § 38 en generel forpligtelse først og

fremmest for arbejdsgiverne, men i øvrigt til ledere og andre, som har med arbejdets udførelse at gøre. Alle skal, når de planlægger arbejdet, sørge for at varetage hensynet til sikkerhed og sundhed (og altså ikke kun f. eks. tekniske og økonomiske hensyn).

§ 39 tager navnlig sigte på at give hjemmel for arbejdsministeren til nærmere at regulere indholdet i den generelle forpligtelse i relation til forskellige specielle problemer.

§ 40 tager sigte på særlige tilfælde, hvor der er særligt behov for at lægge planlægningen i faste rammer gennem regler om formen for planlægning. Der regnes med to grader af regulering: I nogle tilfælde vil det være tilstrækkeligt at foreskrive, at der skal udarbejdes egentlige planer, altså systematisering af planlægningen i virksomheden i modsætning til den mere almindelige hensyntagen under uformel planlægning. Sådanne retningslinier kan det f. eks. være af betydning for sikkerhedsrepræsentanter at kunne holde sig til, jfr. nævnte § 7, stk. 4. Også de projekterende, nævnt i § 33, kan have brug for sådanne regler.

I andre, formentlig langt færre, tilfælde kan der være behov for, at planer skal indtil en særlig gennemgang i arbejdstilsynet. Denne mere omstændelige planlægningsprocedure skal som nævnt i bemærkningerne fortrinsvis anvendes ved planlægning af arbejder m. v., der rummer betydelige risici. Arbejdstilsynets begrænsede personaleresourcer vil sætte naturlige grænser for anvendelse af bemyndigelsen.

Det skal tilføjes, at arbejdstilsynet udover de udtrykkelige regler, som måtte blive udformet i henhold til § 40, nr. 2, i et vist omfang kan inddrages i planlægningen i kraft af vejledningspligten for arbejdstilsynet i § 72, nr. 1.

Det er arbejdsministeriets opfattelse, at det ikke i en nogenlunde kortfattet og overskuelig lovtekst er muligt i videre udstrækning end i det foreliggende forslag at nuancere de forskellige grader af planlægningsforpligtelser. Anvendelsen af reglerne vil foregå i samarbejde med arbejdsmarkedets parter i arbejdsmiljørådet og branchesikkerhedsrådene.

Spørgsmål 45:

ad § 43. Vil ministeren finde det urimeligt, at reglerne i henhold til denne bestemmelse